

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: K. R., narozený dne X,
státní příslušnost X,
toho času v Zařízení pro zajištění cizinců Balková,
Balková 1, 331 65 Tis u Blatna,

zastoupen Mgr. Petrem Václavkem, advokátem,
se sídlem Opletalova 25, 110 00 Praha 1,

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra ČR, IČ 00007064,
Odbor azylové a migrační politiky,
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 3. 2023, č. j. OAM-174/LE-BA01-BA06-PS-2023,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR ze dne 3. 3. 2023 čj. OAM-174/LE-BA01-BA06-PS-2023 se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 12.342,- Kč k rukám zástupce žalobce Mgr. Petra Václavka, advokáta, do 1 měsíce od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím Ministerstva vnitra České republiky, Odboru azylové a migrační politiky ze dne 3. 3. 2023, č. j. OAM-174/LE-BA01-BA06-PS-2023, byl žalobce zajištěn ve smyslu ustanovení § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), přičemž doba zajištění byla stanovena do dne 26. 6. 2023. Důvodem byla absence pobytového oprávnění žalobce ve spojení s jeho vedením v Evidenci nežádoucích osob. Žalobce nerespektoval již dříve uložený zákaz vstupu do Schengenského prostoru.
2. Žalobce proti rozhodnutí žalovaného podal žalobu. V ní namítl následující: nesprávně zjištěný skutkový stav, nesprávné právní posouzení žalovaným. Žalobce dále namítal, že kromě již uvedených důvodů je rozhodnutí žalovaného nezákonné rovněž pro nedodržení lhůty v délce 5 dnů, kterou mu zákon o azylu stanovuje k rozhodnutí o zajištění cizince. Dne 22. 2. 2023 se právní zástupce žalobce telefonicky za přítomnosti rusky hovořící zaměstnankyně právního zástupce spojil se žalobcem, který byl toho času zajištěn v Zařízení pro zajištění cizinců Balková (dále jen „ZZC Balková“). Žalobce vylíčil právnímu zástupci svou situaci a projevil úmysl požádat o mezinárodní ochranu. Jelikož žalobce byl v zajištění, nehovoří česky a nevěděl vůči komu svou žádost o mezinárodní ochranu směřovat, právní zástupce žalobce se následující den, tedy 23. 2. 2023, dostavil do ZZC Balková, aby žalobci mohl pomoci s podáním žádosti o mezinárodní ochranu. Tento postup byl zvolen zejména kvůli obavě z uplynutí sedmidenní lhůty pro podání žádosti o mezinárodní ochranu podle § 3b odst. 1 zákona o azylu. Podle § 46a odst. 4 byl žalovaný povinen vydat rozhodnutí o zajištění do 5 dnů ode dne podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalobce podal žádost o mezinárodní ochranu písemně za přítomnosti koncipienta advokátní kanceláře právního zástupce, a to již dne 23. 2. 2023. Podání žádosti si nechal potvrdit na kopii žádosti o mezinárodní ochranu razítkem a podpisem příslušníka Policie ČR, kterému svou žádost předal. Předání písemné žádosti o mezinárodní ochranu byla přítomna rovněž pracovnice žalovaného. Posledním dnem lhůty pro vydání rozhodnutí tak byl den 28. 2. 2023. Žalovaný nesprávně určil jako den podání žádosti den 26. 2. 2023, a rozhodnutí vydané 3. 3. 2023 bylo tedy vydáno po uplynutí zákonné lhůty.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě vyslovil nesouhlas. Žalovaný s žalobou nesouhlasí a má za to, že z napadeného rozhodnutí je jasné seznatelné, z jakých podkladů vycházel, jakým způsobem je hodnotil a k jakým závěrům jej tyto úvahy vedly. Popsal v napadeném rozhodnutí skutkový stav a zdůvodnil, z jakých důvodů dospěl k domněnce, že žalobce podal žádost o mezinárodní ochranu pouze účelově s cílem oddálit správní vyhoštění ve smyslu § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. K žalobcem namítané porušení pětidenní lhůty pro vydání rozhodnutí žalovaný uvedl, že z podkladových materiálů ve správním spise vyplývá, že žádost o mezinárodní ochranu byla podána dne 26. 2. 2023, přičemž od této doby plynula žalovanému lhůta pěti dnů. Dokument ze dne 23. 2. 2023, který je součástí kopie správního spisu, ve kterém žalobce uvedl, že žádá o mezinárodní ochranu, žalovaný správní orgán považuje pouze za vyjádření záměru žádost o mezinárodní ochranu podat.
4. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou. V ní uvedl následující: je zřejmé, že okamžikem podání žádosti bylo již podání podepsaného dokumentu ze dne 23. 2. 2023, ve kterém je výslovně uvedeno, že žalobce žádá o mezinárodní ochranu v ČR. Žalobce setrvává i na zbylých žalobních bodech v plném rozsahu, neboť má nadále za to, že postup

žalovaného správního orgánu se zakládal na nesprávném právním zhodnocení a nedostatcích ve skutkových zjištěních.

5. Žaloba je důvodná.
6. Podle § 46a odst. 4 zákona o azylu: „*Jde-li o cizince, který je zajištěn podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky a který podal žádost o udělení mezinárodní ochrany, rozhodne ministerstvo o zajištění podle odstavce 1 do 5 dnů ode dne podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Je-li rozhodnuto o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany poté, co bylo ukončeno zajištění podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky, k uplynulé době zajištění podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky se nepřihlíží.*“
7. Podle § 3 odst. 1 zákona o azylu: „*Žádostí o udělení mezinárodní ochrany je projev vůle cizince, z něhož je zřejmé, že hledá v České republice ochranu před pronásledováním nebo před brozící vážnou újmou.*“
8. Správní spis ve věci obsahuje žalobcem podepsaný dokument, v němž doslova stojí: „*Já, K. R., nar. X žádám o mezinárodní ochranu v České republice. V zemi původu mi brozí nebezpečí.*“ Tento dokument je datován dnem 23. 2. 2023, což potvrzuje otisk úředního razítka. Pátým dnem ode dne 23. 2. 2023 byl den 28. 2. 2023. Žalovaný rozhodl o zajištění žalobce dne 3. 3. 2023, tzn. za dobu delší než pět dnů.
9. Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) ve svém rozhodnutí ze dne 8. 2. 2021, č. j. 5 Azs 419/2019 – 49 uvedl: „*Žádostí o udělení mezinárodní ochrany se rozumí již prvotní projev vůle cizince, z něhož je zřejmé, že v České republice hledá ochranu před pronásledováním nebo před brozící vážnou újmou (§ 3 odst. 1 zákona o azylu). Platná právní úprava tedy po novele zákona o azylu č. 314/2015 Sb. nadále nerozlišuje mezi prohlášením o úmyslu požádat o mezinárodní ochranu a samotnou žádostí o udělení mezinárodní ochrany, s níž bylo původně teprve spojeno zahájení řízení o mezinárodní ochraně (§ 10 odst. 1 zákona o azylu ve znění účinném do 17. 12. 2015). Jak k tomu uvádí důvodová zpráva, (t)ímto je docíleno souladu s evropským právem, kdy žádná z evropských azylových směrnic pojem prohlášení o úmyslu podat žádost o udělení mezinárodní ochrany nezná. Tím spíš, že samotný úmysl podat žádost o udělení mezinárodní ochrany je fakticky žádostí o udělení mezinárodní ochrany se všemi právy a povinnostmi, které z takového projevu vyplývají, jak pro samotného žadatele, tak i správní orgány. Rovněž se tato změna jeví jako zjednodušující pro adresáty právní normy, protože rozlišování mezi prohlášením o úmyslu podat žádost o udělení mezinárodní ochrany a vlastním podáním žádosti bylo zbytečně složité a matoucí; na tuto změnu navazují další změny a nové instituty ze směrnice jako je např. registrace žádosti atd. Nyní je cizinec už od samého prvního projevu, z něhož je zřejmé, že žádá v České republice o udělení mezinárodní ochrany (odstavec 1), považován plně za žadatele o udělení mezinárodní ochrany a správní řízení je zahájeno () (důvodová zpráva PS PČR, tisk č. 463/0).*“
10. Dále ve svém rozhodnutí ze dne 30. 5. 2022, č. j. 7 Azs 56/2022 – 26 NSS uvedl: „*Za žádost o udělení mezinárodní ochrany je tedy nutné považovat dostatečně konkrétní projev vůle cizince, z něhož je zřejmé, že v České republice hledá ochranu před pronásledováním nebo před brozící vážnou újmou. Krajskému soudu lze přisvědčit v tom, že z hlediska průkaznosti je žádoucí, aby se tento projev vůle odpovídajícím způsobem promítl do obsahu správního spisu. To ovšem neznamená, že by za tento projev vůle bylo možné považovat jen a pouze písemnou žádost podanou na standardizovaném formuláři. Naopak je nutné přiblížit k tomu, zda i z jiných částí správního spisu nevyplývá, že cizinec jasně projevil svou vůli podat žádost o udělení mezinárodní ochrany před tímto okamžikem.*“

11. Z výše řečeného vyplývá, že žalobce projevil jednoznačnou vůli obsahově odpovídající azylové žádosti dne 23. 2. 2023, přičemž žalovaný tím, že vydal své rozhodnutí o zajištění žalobce až dne 3. 3. 2023, nedodržel pětidenní lhůtu podle § 46a odst. 4 zákona o azylu. Tímto žalovaný nedostál své zákonné povinnosti.
12. Jelikož žalovaný podstatně porušil ustanovení o řízení před správním orgánem, způsobil následek nezákonného rozhodnutí o věci samé. Soud proto jeho rozhodnutí zrušil podle § 76 odst. 1 písm. c) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.). Z důvodu hospodárnosti řízení se soud nezabýval v tomto rozhodnutí ostatními žalobními námitkami, jelikož by to nemohlo ovlivnit rozhodnutí ve věci samé.
13. Procesně úspěšný žalobce má vůči neúspěšnému žalovanému právo na náhradu řízení (§ 60 odst. 1 věty první s. ř. s.). Žalovaný je proto povinen do jednoho měsíce ode dne právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v celkové výši 12 342 Kč za tři úkony právní služby po 9 300 Kč spočívající v převzetí a přípravě zastoupení, sepisu žaloby a repliky [§ 11 odst. 1 písm. a) a písm. d) ve spoj. s § 7, § 9 odst. 4 a § 11 odst. 3 advokátního tarifu] a tři režijní paušály po 900 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. To vše zvýšeno o daň z přidané hodnoty ve výši 2 142 Kč. Celková výše se tedy rovná částce **12 342 Kč**.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 30. března 2023

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně